

nelsesmateriale, til bøgerne, og så har vi sat nogle faglige krav ind.

Det er da ikke afvikling, at vi begynder at koncentrere os om, at børnene også skal lære noget i folkeskolen, at der skal noget disciplin ind i folkeskolen. Børnene er der for at lære noget. Det er da ikke afvikling, og det er da ikke at lade hånt om befolkningens ønske om en folkeskole i udvikling. Tværtimod har vi jo taget meget alvorligt fat på det her problem. Hvordan man kan få det til en afvikling, er mig ganske enkelt en gåde.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Har det ikke været lidt specielt for Venstres ordfører at lytte til statsministerens tale, hvor der var en meget massiv kritik af den måde, folkeskolen har udviklet sig på, og nu måtte der gøres noget ved det, i betragtning af at det jo sådan set er hr. Jens Rohdes parti, som har haft undervisningsministerposten i 14 af de sidste 23 år? Det er jo en voldsom selvkritik af den liberale undervisningspolitik, som statsministeren kommer med.

Når det her er anden periode, regeringen sidder, kunne man så ikke forestille sig, at den efterhånden begynder at tage et ansvar for den måde, folkeskolen har udviklet sig på? Man har jo trods alt haft en hel valgperiode.

Det eneste svar, regeringen nu kommer med, er, at der skal bruges færre penge pr. elev. Det vil sige, at der skal bruges færre midler til at udvikle folkeskolen. Er det virkelig det, der skal bære Danmark ind i globaliseringens verden? Er det Venstres bud?

Kl. 10.10

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg synes faktisk, det er rystende at høre, at oppositionen ikke ved, at når elevtallet stiger, og det stiger drastisk, så vil det være sådan, at udgiften pr. elev falder. Sådan må det nødvendigvis være, fordi den første elev altid er den dyreste. Der skal jo ikke bygges et nyt klasselokale for hver ny elev, der kommer. Der skal jo ikke en ny lærer ind for hver ny elev, der kommer.

Det, at enhedsudgiften falder, fordi elevtallet stiger drastisk, behøver jo ikke betyde, at man ikke putter flere penge ind i folkeskolen. Det har den her regering gjort, og vi har ikke alene handlet med penge, vi har også handlet med indhold, hvor vi netop har taget den udfordring

alvorligt, at vores børn skal lære noget. De skal lære at læse, de skal lære at regne, de skal have de grundlæggende færdigheder.

Det er det, vi har taget fat på. Det har vi brugt de sidste 3 år på at sætte ind over for. Vi er ikke færdige endnu, og vi håber, at vi kan nå en bredere tilslutning i Folketinget til bl.a. at gennemføre nogle nationale test, så vi får en bedre evalueringsskiltur i skolerne.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg forstår, at hr. Jens Rohde bliver sådan lidt pikeret over den kritik, oppositionen kommer med, men sådan er det jo. Altså, når regeringen slår sig op på at sige, at uddannelse og forskning er denne regerings mærkesager, og når man så kan konstatere, at der ikke bliver sat handling bag ordene, at der bliver brugt færre penge pr. elev i folkeskolen, at der bliver brugt færre midler til forskning, er det jo da helt fantastisk, at regeringen så slet ikke har nogen som helst selvforståelse af, hvordan udviklingen er.

F.eks. på forskningsområdet er det jo en kendsgerning, at der bruges færre penge i kroner og øre end i 2001, hvis man tager det procentuelt i forhold til bruttonationalproduktet.

Hvordan vil regeringen overhovedet nå at komme op og bruge 1 pct. af bruttonationalproduktet til forskning, sådan som den har sagt den ville, og sådan som enhver ved, det er nødvendigt, hvis vi skal kunne klare os i den globaliserede verden?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Der bruges flere penge på folkeskolen end nogen sinde før, må jeg sige til hr. Ole Sohn. Det er et faktum. Der bruges flere penge på forskning end nogen sinde før. Det er et faktum, for tallene for 2001 ligger på omkring 9 mia. kr., mens de for 2005 ligger lidt over 10 mia. kr. Det kan hr. Ole Sohn da forvisse sig om, hvis han tager Økonomisk Redegørelse. Det, hr. Ole Sohn siger, er ganske enkelt faktisk forkert.

Hvordan vil vi så nå vores målsætning? Ja, ud over de penge, som vi jo nu har brugt, idet vi har tilført 8 mia. kr. til forskningen for at fylde det hul, den skrænt, som var fra den tidligere regering, har vi denne her gang sagt, at frem mod 2010 afsætter vi ekstra 10 mia. kr. til forskningen.

Hvis man skal nå, at den offentlige forskning når op på 1 pct. af bruttonationalproduktet, og